ION BURUIANĂ

Institutul de Filologie
(Chişinău)

DOUĂ TEXTE POPULARE INEDITE DESPRE RĂZBOIUL DE LA NISTRU

Abstract

Celebrating 20 years of the war for the independence and territorial integrity of Moldova, in the following article the author offers the readers two popular lyric original texts on the subject, which are accompanied by a small comment. In these texts the popular poet – a simple man from the people – firmly expresses his position against this war and against those who are to blame for it.

Keywords: fire, mourning, pain, Cossacks, barbarians, armed, kill, beasts, Dubasari, guardsmen, Maracuta, burn, shoot.

Războiul din 2 martie – 29 iulie 1992 împotriva independenţei şi integrităţii teritoriale a ţării noastre, declanşat de Rusia, după ce guvernul ei a declarat că recunoaşte independenţa Republicii Moldova („Moldova Suverană”, 20 decembrie 1991, p. 1), a demonstrat încă o dată întregii lumi monstruozitatea imperialismului rus.

Evenimentele tragice de atunci, soldate cu numeroase pierderi umane, mari daune materiale, morale etc., au dat naştere unor creaţii folclorice, în care cetăţeanul de rând, zguduit de ceea ce se petrece, copleşit de durere şi revoltat la culme, protestează vehement, acuză, condamnă şi blestemă cu toată ura şi mânia sa pe cei vinovaţi de această situaţie – clica de criminali de stat şi de război de la Tiraspol, organizatorii, susţinătorii şi diriguitorii lor de la Moscova, Armata a 14-a de ocupaţie, ucigaşii adunaţi de pe oriunde şi trimişi cu foc şi pară asupra noastră, ca, alături de alte forţe negre – venetici şovini şi duşmani incurabili, oploşiţi aici mai înainte, precum şi cu participarea activă a unor nemernici de marcă din partea locului, să încerce a reînvia fostul imperiu sau, cel puţin, să mai rupă o bucată din teritoriul şi aşa trunchiat al Moldovei.

Propunem atenţiei cititorilor două texte poetice pe această temă, culese de noi în vara aceluiaşi an – 1992, de la Larisa I. Vieru, în vârstă de 60 de ani, din satul Micleşti, raionul Criuleni.

Remarcăm îndeosebi ultimele două versuri ale celui de-al doilea text: „Căci pământul ce-l avem/ Nimănui n-avem să-l dăm!”

BDD-A6826 © 2012 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:57:08 UTC)

Iată, domnilor conducători ai republicii, poziția omului din popor, a unei simple femei de la țară în problema celor întâmplate acum două decenii în regiunea de est a Moldovei, aflată şi azi sub ocupație. Inclusiv o parte din Basarabia.

În această atitudine e deşteptăciune, verticalitate, moralitate, bărbăție, demnitate, patriotism ş.a.

Iată ce ar trebui să le spuneți şi Dumneavoastră şovinului D. Rogozin şi stăpânilor săi, precum şi celor care, contrar dreptății, corectitudinii, normelor etice şi morale, nu mai zicem de bun-simț, vehiculează din nou cu multă obrăznicie ideea federalizării (adică transnistriizării) Republicii Moldova, celor veşnic nesătui, care până şi noaptea, când dorm, nu visează nimic altceva decât acaparări de teritorii şi bunuri străine.

Judeca-i-ar domnul sfânt

Foaie verde de-o lalea,
A sosit primăvara,
Pe câmpii – cu viorele
Şi-n țară – cu foc şi jele,
De care avem durere
De la străinii cazaci
Ce-s barbari şi înarmați.
Pe pământul strămoşesc
Se sting viețe omeneşti:
Ne ucid surori şi frați,
Tineri şi nevinovați;
Judeca-i-ar Domnul sfânt –
Să-i şteargă de pe pământ
Cum se şterg norii de vânt;
Să n-aibă loc de-ngropat,
Nici copii de sărutat.
Du-i-i, Doamne, prin pustie,
Pe la noi să nu mai vie,
Aşa fiare blestemate
Ce-au sosit la noi prin sate.

La podul din Dubăsari

Frunză verde de stejar,
La podul din Dubăsari
Avem foc, avem pojar,
Aprins de gardişti, cazaci

BDD-A6826 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:57:08 UTC)

De Măr'cuță[1] înarmați
Cu tunuri şi arme grele,
Ne ard satele cu ele,
Ne-mpuşcă surori şi frați,
Copilaşi nevinovați.
Stau căsuțele dăr'mate,
Grădinile – nelucrate
Şi mame refugiate.
Băştinaşi'-s împuşcați,
De mâni cu sârmă legați
Şi în Nistru aruncați.
Curge Nistru-ncet la vale,
Obosit şi plin de jale,
Că i-i apa înspumată,
Cu sânge amestecată,
Venin negru, închegat
De la străini adunat
Şi-n Moldova revărsat.
Doamne sfinte, te-aş ruga
Din toată inima mea
S-asculți rugămintea mea:
Duşmanii să-i îmblânzeşti,
De ei să ne părăseşti,
Că ne-ajunge, – am suferit
Fără ca să fi greşit.
Du-i-i, Doamne, prin pustie,
Pe la noi să nu mai vie,
Căci pământul ce-l avem
Nimănui n-avem să-l dăm!

[1] Grigore Mărăcuță – odios exponent al separatismului de la Tiraspol, unul dintre principalii aliați şi complici ai criminalului Igor Smirnov în uzurparea orânduirii constituționale a Republicii Moldova în Transnistria; între anii 1991-2005 – preşedinte al parlamentului aşa-numitei r.m.n. Pentru infracțiunea sa excepțional de gravă – atentat la securitatea statului – încă netras la răspundere penală.

Distins cu cele mai înalte decorații ale republicii secesioniste („Ordinul Republicii", „Ordinul de onoare" ş.a.), iar de către cei, interesele cărora le-a apărat şi promovat aici cu osârdie, făcut doctor în drept, profesor, academician al Academiei Ruse de Ştiințe ale Naturii etc.

BDD-A6826 © 2012 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:57:08 UTC)